

Hyvää nimipäivää, Sebastian!

Monet etunimet tulevat joltakin pyhimykseltä. Legendan mukaan Pyhä Sebastianus oli 200-luvulla jKr. Rooman keisari Diocletianuksen henkivartioston upseeri, vaikka oli kristitty. Hän vieraili vangittujen kristittyjen luona auttamassa ja tukemassa heitä.

Kun keisari sai tietää Sebastianuksen olevan kristitty, tämä sidottiin puuhun ja ammuttiin nuolilla. Hänet jätettiin kuolemaan, mutta Pyhä Irene huomasi hänen olevan vielä elossa ja hoiti kuntoon. Sebastianus palasi saarnaamaan Diocletianukselle, joka kuitenkin määräsi tämän hakattavaksi. Hänen hautapaikalleen rakennettiin myöhemmin kirkko nimeltä *San Sebastiano fuori le mura*.

Keskiajalla Sebastianusta alettiin pitää ruttotautisten suojeluspyhimyksenä, koska häneen ammutut nuolet rinnastettiin kulkutaudin viskomiin sairastuttaviin nuoliin. Hänestä tuli myös jousiampujien suojeluspyhimys ja äkäisten lasten pyhimys. Joissakin kirkoissa Suomessakin on maalauksia ja patsaita, jotka voi tunnistaa Pyhäksi Sebastianukseksi hänet lävistävistä nuolista.

Pyhimysten elämästä voi ottaa oppia. Minulle tästä tarinasta tulee mieleen uskollisuus, rohkeus ja vaatimattomuus. Kristukselle uskollisena hän rohkeni kulkea vastavirtaan ja auttaa apua tarvitsevia. Hän ei saanut siitä silloin kunniaa, vaan päinvastoin. Kreikan kielessä muuten Sebastianus tarkoittaa ”kunnioitettava”.

Rovasti Elina Lehdeskoski
Orimattilan seurakunta